

Гребенюк А. В.,
кандидат філологічних наук,
Національна академія Служби безпеки України
ORCID ID: 0000-0002-8703-3432

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2020.3-4/160-167>

УДК: 81: 340

ПРАВНИЧА ЛІНГВІСТИКА: ПОНЯТТЯ, МЕТА, ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ

Анотація. Правнича лінгвістика формується на перетині юриспруденції та філології. В умовах її становлення актуалізовані проблеми її озмістовлення, локалізуванню місця та ролі, застосування в удосконаленні мовного забезпечення правотворчих, правотлумачних, правозастосовних процесів, підготовці юристів та розвитку юридичної науки.

Мета статті – з'ясування та актуалізація поняття, мети, функцій та завдань правничої лінгвістики.

Сформульовано поняття правничої лінгвістики з урахуванням її локалізації у науковій, навчальній сферах та сфері практичної діяльності. Актуалізовано цілі, функції та завдання юрислінгвістики. Визначено перспективність подальших досліджень лінгвістичних аспектів української юриспруденції.

Правнича лінгвістика – це міждисциплінарна наука, навчальна дисципліна та інструмент реалізації й удосконалення мовного забезпечення юридичної діяльності. Ціль юридичної лінгвістики полягає в інтегруванні лінгвістичних та юридичних знань і у розвитку нової науки усередині самої лінгвістики, реалізації й удосконаленні правотворчих, правотлумачних, правозастосовних процесів, а також становленні системи засвоєння мовних умінь, знань і навичок, необхідних для юриспруденції. З урахуванням багатоаспектності юрислінгвістиці притаманні номінативна, еносеологічна, комунікативна, регулювальна, емотивно-експресивна, естетична, культуруносна, комунікативна, пізнавальна, відтворювальна, навчальна, виховна, когнітивна, евристична, пояснювальна, інструментальна, технологічна, світоглядна, експертно-оцінна, практична функції. До завдань правничої лінгвістики віднесено: наукове супроводження вирішення проблем юриспруденції; освітнє забезпечення правознавчої практики; застосування інструментарію юридичної лінгвістики на практиці.

Ключові слова: правнича лінгвістика, юридична лінгвістика, зміст правничої лінгвістики, становлення правничої лінгвістики, дослідження лінгвістичних аспектів української юриспруденції.

Постановка проблеми. Правнича лінгвістика відбулась як система знань, необхідна як правникам, так і мовознавцям. Її ви-

знано як новий перспективний напрям міждисциплінарних досліджень в Україні, що набуває особливої актуальності в умовах розбудови правової держави,

реформування правової системи, активізації кодифікаційного процесу. Очевидним є те, що юрислінгвістика спрямована на фундаментальне системне дослідження мовних явищ і процесів у юридичному мовленні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання означеної проблеми. Правнича лінгвістика виникла на перетині юриспруденції та філології. Відбулось певне «вторгнення» вчених-мовознавців «у сферу впливу» вчених-юристів і навпаки. Таке явище називають типовим для розвитку науки наприкінці ХХ – на початку ХХІ сторіч. На цьому суміжжі працюють З. Тростюк, С. Кравченко, А. Токарська, В. Радецька, О. Юрчук, І. Усенко. Вагомими у цій сфері стали низка видань з відповідними назвами: навчальний посібник «Вступ до юридичної лінгвістики» за редакцією член-кореспондента Національної академії правових наук України О. Ярмаши, тематичний бібліографічний довідник «Юридична лінгвістика» Ю. Прадіда, навчальний посібник «Мова права і юридична термінологія» Н. Артикуца та ін.

Визначення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття. Оскільки правнича лінгвістика є новим явищем, погляди на неї різняться. Учені (як філологи, так і правники), намагаючись сформулювати поняття правничої лінгвістики, подекуди беруть до уваги окремі аспекти, що не сприяє цілісному її сприйняттю. Надання переваги різним її проявам спричиняє й формування неузгоджених дефініцій, спектрів її функціонального застосування, інших елементів змістовного наповнення.

З огляду на викладене **метою цієї публікації** є з'ясування та актуалізація поняття, мети, функцій та завдань правничої лінгвістики.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням

отриманих наукових результатів. Науковці досі не займають одноставну позицію щодо місця правничої лінгвістики, її локалізації у певній сфері діяльності.

Так, Н. Артикуца зазначає, що юрислінгвістика вивчає: 1) мову як найважливіший засіб правової комунікації, засіб правового пізнання та засіб передачі правової інформації у суспільстві; 2) засоби мовного вираження правових понять і категорій на різних рівнях: лексичному, лексико-семантичному, граматичному; 3) генезис та історію розвитку мови права; 4) функціонування мовних одиниць у юридичному мовленні; 5) лінгвистичні особливості юридичного тексту, його жанри і різновиди¹. Тобто, вчена виділяє у більшу міру практичний бік правничої лінгвістики.

Ю. Прадід, у свою чергу, розмірковує, що якщо лінгвістика – це наука про мову, її сутність, будову, функціонування та розвиток, а правознавство – наука про об'єктивні закономірності розвитку держави і права, їх місце і роль у суспільному житті, то юридична лінгвістика – це міждисциплінарна наука про роль і функції мови в юридичній теорії та практиці². Відтак, учений локалізує юрислінгвістику у сфері науки.

Зауважимо, що це визначення, на нашу думку, є найбільш вдалим. У ньому, хоча й побіжно, але все ж відображено інтегрованість науки та практики. У той же час, незважаючи на те, що у наведеній дефініції не згадується прямо про освітню діяльність, її складова теж присутня у вказаному поєднанні, адже без неї не існує й інших елементів. Утім, Ю. Прадід прямо не зазначив про такий синергетичний вияв юрислінгвістики, віддаючи перевагу одному з елементів.

На цьому тлі наголосимо на трьохвиірності правничої лінгвістики, у зв'язку з чим можемо говорити про неї не лише в науковому аспекті, а й в освітньому та практичному.

¹ Артикуца Н. Мова права і юридична термінологія: Навчальний посібник. 2-ге вид., змін. і доп. 2004 (К. Сти-лос) 277

² Юридична лінгвістика: Тематичний бібліографічний довідник. Укладач Прадід Ю. Ф. 2003 (Сімферополь: ДОЛЯ) 48

Зокрема, юрислінгвістику у другому (освітньому) варіанті можна розглядати як навчальну дисципліну. Відповідно до визначення Міністерства освіти і науки України – це педагогічно адаптована система понять про явища, закономірності, закони, теорії, методи тощо будь-якої галузі діяльності (або сукупності різних галузей діяльності) із визначенням потрібного рівня сформованості у тих, хто навчається, певної сукупності умінь і навичок¹.

Яких компетентностей зобов'язаний набути курсант/студент у результаті вивчення навчальної дисципліни «Правнича лінгвістика»? На нашу думку, він повинен *знати*:

- роль мови в правовому регулюванні;
- статті Конституції України, законодавчих актів про державну мову, Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» зокрема;
- терміни: українська мова, національна мова, літературна мова;
- сфери застосування та функції української мови як державної;
- визначення правничої лінгвістики, юридичної техніки, функціонального стилю;
- норми сучасної мови української юриспруденції;
- особливості лінгвістичної експертизи законопроектів; вимоги до усного мовлення у законодавстві України;
- вимоги до писемної форми юридичних документів у законодавстві України;
- особливості усного й писемного мовлення юристів;
- застосування усної і писемної форм мови в практичній діяльності юриста;
- особливості судово-лінгвістичної експертизи усного й писемного мовлення.

На нашу думку, здобувач вищої освіти також повинен *вміти*:

- використовувати правничі терміни, загальноживані слова, юридичні терміни у текстах нормативно-правових актів, дотримуючись вимог української мови, сучасного українського законодавства;
- аналізувати юридичні термінологічні одиниці у текстах нормативно-правових актів та ці тексти на предмет дотримання вимог організації тексту, оформлення їх композиційних частин, правил юридико-лінгвістичного тлумачення;
- аналізувати мову і стиль законопроектів; аналізувати типові правотворчі помилки;
- дотримуватись чіткості, точності, послідовності, зрозумілості викладу думок у писемному та усному юридичному мовленні;
- уникати вживання кальок, розмовно-просторічних сем, жаргонних і діалектних мовних одиниць;
- проводити лінгво-експертні дослідження конкретних текстів правової сфери; застосувати інструментарій лінгвістичних авторознавчої, семантико-текстуальної, ідентифікаційної, діагностичної експертиз.

Цікаво, якої галузі діяльності стосується ця навчальна дисципліна? Як вважають В. Пивоваров, О. Єрахторіна, О. Лисенко, О. Прудникова, Л. Сідак, М. Ценко, О. Шумейко, вона пов'язана зі сферою застосування мови права – цілісної комунікативно-галузевої підсистеми літературної мови з певним набором характерних лінгвостилістичних і структурно-жанрових ознак, зумовлених специфікою правової сфери та комунікативно-професійними потребами в ній².

Відтак, правнича лінгвістика як навчальна дисципліна – це педагогічно адаптована система понять про явища,

¹ Щодо нормативно-методичного забезпечення розроблення галузевих стандартів вищої освіти: Лист Міністерства освіти і науки України від 31.07.2008 N1/9-484 <<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-484290-08#Text>> дата звернення 01.11.2020.

² Мова української юриспруденції: навч. посіб. В. М. Пивоваров, О. М. Єрахторіна, О. А. Лисенко та ін. 2020 (Харків: Право) 330

закономірності, закони, теорії, методи реалізації мови права із визначенням компетентностей здобувачів освіти (умінь, знань і навичок) щодо ролі мови в правовому регулюванні, основ юридичної техніки, правотворчих і правозастосовних помилок, особливостей лінгвістичної експертизи законопроектів, оволодіння методикою складання, редагування та аналізу текстів права тощо.

Що стосується реалізації юридичної лінгвістики як сфери практичної діяльності, то вона знаходить своє втілення як інструмент реалізації й удосконалення мовного забезпечення правотворчих, правотлумачних, правозастосовних процесів (використанні лінгвістичних знань у юридичній діяльності, експертній діяльності зокрема).

Отже, правничу лінгвістику слід розглядати у трьох вимірах. Лише їх поєднання здатне відобразити цілісність зазначеного багатоаспектного явища, яке до того ж є: як об'єктом правового регулювання (державна мова, українська мова в судово-процесуальній сфері, сфері професійного спілкування співробітників СБ України) та правозастосування (є об'єктом правотлумачення); засобом законотворення (виступає інструментом створення конкретних норм) і правозастосування (використовується як інструментарій для тлумачення цих норм)¹.

Перейдемо до питання актуалізації мети правничої лінгвістики. На думку Ю. Прадіда, вона обмежується суто лінгвістичним забезпеченням правознавчої науки й удосконаленням правознавчої практики. Проте з урахуванням зазначених вимірів слід розширити поняття цієї цілі.

На нашу думку, ціль юридичної лінгвістики полягає в інтегруванні лінгвістичних та юридичних знань і у розвитку нової науки всередині самої лінгвістики, реалізації й удосконаленні правотворчих, правотлумачних, правозастосовних процесів, а також становленні системи

засвоєння мовних умінь, знань і навичок, необхідних для юриспруденції.

Ту ж інтегративну закономірність слід урахувати при визначенні функцій юрислінгвістики.

Так, окремо в юридичному мовленні Н. Артикуца виділяє основні функції мови права, які конкретизують розуміння цілі юридичної лінгвістики:

1) номінативна (називання правових реалій і понять);

2) гносеологічна (знаряддя й спосіб правового пізнання, оволодіння суспільно-правовим досвідом) та її різновиди: конструктивна (мова як спосіб формування і формулювання юридичної думки), акумулятивна (накопичення суспільно-правового досвіду і знань), аксіологічна (правової і морально-етичної оцінки);

3) комунікативна (спілкування) та її різновиди: конотативна (засвоєння правової інформації), волюнтативна (волевиявлення суб'єкта права та вплив на правосвідомість), культуросна (збереження й передачі правового знання та правової культури);

4) регулювальна (правове регулювання людської поведінки та суспільних відносин);

5) емотивно-експресивна (вираження емоційного ставлення до предмета мовлення);

6) естетична (мовностилістична довершеність тексту як джерело формування естетичного смаку).

В. Пивоваров, О. Єрахторіна, О. Лисенко, О. Прудникова, Л. Сідак, М. Ценко, О. Шумейко, які на відміну від Н. Артикуца розмежовують культуросну та комунікативну функції, доповнюють цей спектр такими функціями:

7) пізнавальна (знаряддя й спосіб фахового пізнання);

8) відтворювальна (виражає волю законодавця)².

Як бачимо, ці функції здебільшого стосуються практичної сфери засто-

¹ Там само

² Пивоваров, Єрахторіна, Лисенко та ін. (н4)

сування, а вчені, які про них писали, не враховують освітнього та наукового вимірів функціонування як мови права, так і правничої лінгвістики в цілому.

Зауважимо, що Закон України «Про освіту» серед основних термінів та їх визначень передбачає такі:

– компетентність – це динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність;

– освітній процес – це система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей;

– педагогічна діяльність – інтелектуальна, творча діяльність педагогічного (науково-педагогічного) працівника або самозайнятої особи у формальній та/або неформальній освіті, спрямована на навчання, виховання та розвиток особистості, її загальнокультурних, громадянських та/або професійних компетентностей¹.

Тобто, у наведених дефініціях простежується як навчальна, так і виховна складова. Відтак, відносячи правничу лінгвістику до навчальних дисциплін, виділимо її навчальну й виховну функції.

У свою чергу, Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» передбачає, що наукова діяльність – це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання нових знань та (або) пошук шляхів їх застосування, основними видами якої є фундаментальні та прикладні наукові дослідження². З цього перекоуємося, що призначення науки полягає у виробництві знань. Вона реалізується у когнітивному аспекті, який відображає процеси породження – творчі процедури емпіричного і теоретичного рівня, які дають змогу розширити і поглибити знання.

Відтак, правничій лінгвістиці як галузі науки притаманна когнітивна функція. Крім того, їй належать такі загальні функції, притаманні науці загалом:

– евристична (засіб здійснення відкриттів, отримання принципово нового знання);

– пізнавальна (засіб отримання знання: фіксації, описання, узагальнення фактів, побудови теорій, виділення закономірностей);

– пояснювальна (пояснює явища дійсності через виявлення законів, закономірностей та тенденцій);

– інструментальна (формує інструмент розуміння реальності);

– технологічна (здійснює технологічне втілення наукового знання);

– світоглядна (забезпечує формування наукового світогляду);

– експертно-оцінна (оцінює проблеми, практичні і наукові проекти);

– практична (підвищує ефективність діяльності людини)³.

Як бачимо, з урахуванням багатоаспектності правничої лінгвістики володіє набагато більшим спектром функцій, реалізуючись як у практичному вимірі, так і у сфері науки та освітній діяльності.

У підтвердження зазначеного Н. Артикуца правильно зазначає, що предметом свого вивчення правничої лінгвістики має мову, яка функціонує у сферах як законодавства і правозастосування, судочинства і нотаріату, юридичної документації, так і правничої науки й освіти, правової інформації та правової публіцистики. Вона визначає функції та специфіку мови права, її основні різновиди і жанри, систему правил створення й інтерпретації правових текстів. Особливу увагу приділяє мовним проблемам правотворчості і правозастосування, у зв'язку з чим розвиває такі прикладні напрями науково-лінгвістичного аналізу правових категорій, як законодавча стилістика, законодавча техніка, текстоло-

¹ Закон України «Про освіту» <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>>.

² Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>>

³ Основи наукових досліджень <<https://sites.google.com/site/osnaukdos/tema-1-sutnist-i-oznaki-nauki>>

гія, юридична термінологія, синтаксис законодавчого тексту, юридична герменевтика, лінгвістична експертиза законопроектів, експертна оцінка конфліктних текстів, зокрема у документальних та інформаційних спорах¹.

Точаться дискусії серед теоретиків та практиків і щодо завдань, які вирішує юридична лінгвістика.

Так, на думку Г. Жирного, фахівці-лінгвісти можуть допомагати у вирішенні конкретних проблем та усуненні мовних помилок у законодавстві та правозастосуванні. Затребуваним, на його думку, є вилучення з нормативних актів громіздких словосполучень та конструкцій, які ускладнюють розуміння їх сенсу, вироблення методичних порад для роботи над змістом правозастосовних актів².

Проте, як наголошує Ю. Прадід, завдання юридичної лінгвістики виходять далеко за межі удосконалення термінологічного апарату юридичної науки і практики та не обмежуються лише тим спектром, який визначив Г. Жирний. Про це свідчать і наведені вище положення, що стосуються визначення цілей, функцій та предмета юридичної лінгвістики, а також подані нижче погляди.

Так, Департамент по роботі з персоналом МВС України ще у 2002 році розглядав питання щодо впровадження предмета «Юридична лінгвістика» як пілотного проєкту у навчальному процесі підготовки магістрів. Звідси, юрислінгвістика реалізує певні завдання у сфері освіти.

На цьому тлі О. Кабиш слушно стверджує, що однією із складових іміджу працівника Феміди є мовна грамотність, яка виявляється в умінні реалізувати в усному та писемному професійному мовленні норми сучасної української літературної мови³. Тобто, фактично формує певний аксіологічний запит

на застосування юридичної лінгвістики в підготовці правників.

Крім того, у 2001 році перед Вищою атестаційною комісією порушувалося питання про визнання правничої лінгвістики як окремої наукової спеціальності. Відтак, вона має низку завдань й у сфері науки. Це логічно, адже без наукового супроводження неможливий розвиток навчально-методичного забезпечення навчального процесу й практики.

Що стосується практики, то Т. Каткова окремо локалізує питання використання лінгвістики в кримінальному судочинстві⁴. Актуальними у цьому контексті, на нашу думку, є експертні дослідження: лінгвістична експертиза усного мовлення, авторознавча експертиза, семантико-текстуальна експертиза.

До слова, Ю. Прадід у своєму тематичному бібліографічному довіднику врахував локалізацію юридичної лінгвістики в площині науки, освіти та практики, що знайшло своє відображення у змісті цього видання:

I. Юридична лінгвістика як окрема наука і навчальна дисципліна.

II. Лінгвістика і розвиток юридичної науки на сучасному етапі.

III. Мовне забезпечення правотворчих процесів.

IV. Використання лінгвістичних знань в юридичній практиці⁵.

З урахуванням викладеного до завдань юридичної лінгвістики віднесемо:

- наукове супроводження вирішення проблем юриспруденції (юридичної науки, правознавства) – реалізується через правничу лінгвістику як окрему науку;
- освітнє забезпечення правознавчої практики – знаходить своє відображення у відповідній навчальній дисципліні;
- застосування інструментарію юридичної лінгвістики на практиці, у ре-

¹ Артикуца Н. В. Юридична лінгвістика як новий перспективний напрям міждисциплінарних досліджень <http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2461/artkyktsa_yuryd_lingvistyka.pdf>.

² Прадід (н2)

³ О Кабиш 'Українська мова в судово-процесуальній сфері' навч. – практ. посіб. К.: Алерта (2019) 110.

⁴ Т В Каткова, А Г Каткова 'Мовні проблеми у кримінальному судочинстві' *Формування культури професійної мови фахівця: теорія і практика* (2010) 42–45.

⁵ Прадід (н2)

алізації й удосконаленні правознавчої практики – гарантує мовне забезпечення правотворчих процесів, використання лінгвістичних знань у юридичній діяльності, експертній діяльності зокрема.

Висновки і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Отже, поняття правничої лінгвістики слід формулювати, розуміючи її як науку, навчальну дис-

ципліну та сферу практичної діяльності. Інтеграція в її межах цих трьох виявів є визначальною й для актуалізації цілі, функцій та завдань юрислінгвістики. Така локалізація позначає перспективність відповідного дослідження лінгвістичних аспектів української юриспруденції як у цілому, так і в системі СБ України.

REFERENCES

LIST OF LEGAL DOCUMENTS

LEGISLATION

1. Zakon Ukrainy «Pro naukovu i naukovo-tekhnichnu diialnist». <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>> [in Ukrainian].
2. Zakon Ukrainy «Pro osvitu» <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>> [in Ukrainian].
3. Lyst Ministerstva osvity i nauky Ukrainy «Shchodo normatyvno-metodychnoho zabezpechennia rozroblennia haluzevykh standartiv vyshchoi osvity» vid 31.07.2008 N1/9-484 <<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-484290-08#Text>> [in Ukrainian].

BIBLIOGRAPHY

4. Artykutsa N. V. Mova prava i yurydychna terminolohiia: Navchalnyi posibnyk. [Language of law and legal terminology: tutorial] 2-he vyd., zmin, i dop. K.: Stylos, 2004. 277 s. [in Ukrainian].
5. Yurydychna linhvistyka yak novyi perspektyvnyi napriam mizhdystsyplinarnykh doslidzhen. [Legal linguistics as a new promising area of interdisciplinary research]. <http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2461/artykutsa_yuryd_linhvistyka.pdf> [in Ukrainian].
6. Osnovy naukovykh doslidzhen. [Foundations of the scientific research.]. <<https://sites.google.com/site/osnaukdos/tema-1-sutnist-i-oznaki-nauki>> [in Ukrainian].
7. Mova ukrainskoi yurysprudentsii: navch. posib. [Language of Ukrainian jurisprudence: tutorial]. / V. M. Pyvovarov, O. M. Yerakhtorina, O. A. Lysenko ta in. Kharkiv: Pravo, 2020. 330 s. [in Ukrainian].
8. Yurydychna linhvistyka: Tematychnyi bibliografichnyi dovidnyk [Legal Linguistics: Thematic Bibliographic Handbook]. / Ukladach Pradid Yu. F. Simferopol: DOLiA, 2003. 48 s. [in Ukrainian].
9. Kabysh O. O. Ukrainska mova v sudovo-protsesualnii sferi: navch. – prakt. posib. [Ukrainian language in the field of judicial procedure: tutorial]. / O. O. Kabysh. K.: Alerta, 2019. 110 s. [in Ukrainian].
10. Katkova T. V., Katkova A. H. Movni problemy u kryminalnomu sudochynstvi. Formuvannia kultury profesiinoi movy fakhivtsia: teoriia i praktyka. [Language problems in criminal proceedings. Formation of the culture of professional language of a specialist: theory and practice.]. Donetsk, 2010. S. 42–45. [in Ukrainian].

Hrebeniuk A.,
PhD (Ukrainian Language),
National Academy of Security Service of Ukraine,
ORCID ID: 0000-0002-8703-3432

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2020.3-4/160-167>

LEGAL LINGUISTICS: DEFINITION, PURPOSE, FUNCTIONS AND TASKS

Abstract. Legal linguistics is formed at the intersection of jurisprudence and philology. In the conditions of its formation the problems of its content, localization of place and role, the use in improvement of language maintenance of law-making, law-interpreting, law-enforcement processes, preparation of lawyers and development of legal science are actualized.

The purpose of the article is to clarify and update the concept, purpose, functions and tasks of legal linguistics.

The concept of legal linguistics is formulated taking into account its localization in scientific, educational and practical spheres. The goals, functions and tasks of jurisprudence have been updated. The prospects of further research of linguistic aspects of Ukrainian jurisprudence are determined.

Legal linguistics is: interdisciplinary science, academic discipline and a tool for the implementation and improvement of language support of legal activities.

The purpose of legal linguistics is to integrate linguistic and legal knowledge and the development of new science within linguistics itself, the implementation and improvement of law-making, interpretive, law enforcement processes, as well as the formation of language skills, knowledge and skills necessary for jurisprudence.

Taking into account the multifaceted nature of jurisprudence, nominative, epistemological, communicative, regulatory, emotional-expressive, aesthetic, cultural, communicative, cognitive, heuristic, explanatory, instrumental, technological, ideological, expert-evaluation, practical functions are inherent to it.

The tasks of legal linguistics include: scientific support for solving problems of jurisprudence; educational support of legal practice; application of legal linguistics tools in practice.

Key words: *legal linguistics, content of legal linguistics, formation of legal linguistics, research of linguistic aspects of Ukrainian jurisprudence.*